

Вестник за човека и природата

РОДОВО ИМЕННИЕ

Година I, Брой 4
21-27.XI.2005 г.

ЛЯТНО УЧИЛИЩЕ

Президиумът на Академията за развитие на родовите имена обсъди въпроса за създаването на летни лагери. Всъщност става дума за лятно училище на родовото име, предназначено за деца, чито родители, баби и дядовци възнамеряват в скоро време да създадат свои родови имена. Идеята е призната за полезна, реална и напълно осъществима.

Предложението е лятното училище да бъде проведено заедно с родителите на децата, на три смени, по 20-25 дни, през юни, юли и август 2006г. Участниците ще живеят на палатки, а при извънредни случаи — в дървена къщичка.

Такова училище се прави за първи път. Организаторите изхождат от факта, че в последните десетилетия са открити и натрупани огромни познания, но не е възможно човекът да ги усвои всичките, особено в градски условия.

На стр. 4

ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

цена 50 ст.

РАЙСКА ГРАДИНА

Интервю с Атанас ПАНЧЕВ - издател на в. „Родово име“

Роден е на 8.12.1965г. в Панагюрище. Завършил е право. Има магистърска степен. Член е на Управителния съвет на Гражданско обединение „Свети Георги Софийски“ с председател Андрей Пантев, на Екодружение „Жив дом“ и на Инициативния комитет за учредяване на Българска родна партия. Женен, с една дъщеря.

- Какво е за вас родовото име?

- Това е късче земя за всеки от нашата родина, в което хората ще живеят радостно и щастливо; в него ще отглеждат децата и внуците си.

- Защо човек трябва да живее в родово име?

- Поради много причини: най-общата е, че в днешния технократски свят, изпълнен със стрес, отрови и обществени катаклизми, с бясната надпревара за печелене на пари и трупане на материални богатства, човекът се е отделил от приро-

дата, от която е неразривна част, и е станал роб на техниката и информационните технологии. Това противоестествено отдалечаване го тласка безвъзвратно към пропастта и един ден ще доведе до унищожаването и на човека, и на планетата ни.

Животът в родовото име ще възстанови прекъснатата връзка с природата и ще доведе до един естествен здравословен живот, както е било още от създаването на човека, нали и в Библията се говори за райската градина на Адам и Ева, защото да не претворим мечтата в реалност и хо-

рата да живеят в рай. Естествено има и икономически причини в подкрепа на това убеждение и аз мога да дам пример: едно семейство, което живее в панелен блок в големия град, има големи ежемесечни разходи по плащания на монополните фирми ВиК, Топлофикация, Енергоснабдяване, БТК. Сумата е средно между 300 и 400 лв. Към нея ще прибавим още 100-200 лв. за зеленчуци и плодове, пълни с химия и нитрати. Какво излиза? Излиза, че това семейство, ако живее в родово име, ще спестява между 400 и

На стр. 4

МНЕНИЯ

Читателите обсъждат вестника

Най-сетне и аз успях да се докосна до нулевия брой!

Вестникът е прекрасен!

Чета и се усмихвам... връщам се назад във времето още когато започнах да чета книгите и когато си няхах на представа, че сега ще чета вестник „Родово име“

и че всичко това ще бъде част от живота ми. И това преди повече от две години и половина.

...Спомням си пътеката, която се виеше нагоре в Балкана по пътя към хижата. Нашите разговори, нашите споделени надежди и мечти. Радостта, че си намерил хора и общност, където можеш да разгърнеш се-

бе си... да изкажеш това, което се намира вътре в теб, събирано отдавна и да знаеш, че ще намериш разбиране и подкрепа...

Ще се радвам това да бъде вестник, където си дават среща всички Анастасийци. И въпреки че имаме сайтовете

На стр. 4

АБОНИРАЙТЕ СЕ ЗА 2006 Г.

Уважаеми читатели, особено сме щастливи да ви съобщим, че нашият вестник е включен в каталога на Български пощи за идната 2006 година под номер 618.

Цените за единственния специализиран национален седмичник с уникална тематика са:

за една година, 52 броя - 24 лева;
за 6 месеца - 12 лева;
за 3 месеца - 6 лева;
за 2 месеца - 4 лева;
и за 1 месеца - 2 лева;

КИРПИЧЕНАТА КЪЩА

Новият свят на възможностите

Какво е кирпич?
Това е комбиниран материал от пръст, вода, слама, глина, пясък и др. За строеж се използва, докато е Влажен и мек. При работа с този материал не са необходими нито химически Вещества, нито другинеекологични съставки, не се използва техника.

Кирпичът е дивен, изпитан във времето материал. Неговата издръжливост е доказана напълно през вековете в целия свят. Но въпреки това голяма част от книгите по строителство и архитектура дори не споменават за него и за общоизвестното му, почти универсално приложение.

Издържа ли кирпичът на валежите?
Във Великобритания още от древността съществуват хиляди интересни кирпичени къщи, повечето от които и до днес са обитаеми. В Йемен са

запазени високи древни сградни катонестроения, които частично са направени от кирпич. По-голямата част от Големата пирамида в Египет и Великата китайска стена също са направени от този здрав, естествен материал. В Йерихон/ Израел/ има запазени кирпичени къщи, които са на повече от 9000 г. Така че вашата кирпичена къща може да надживее съседните панелни блокове, планирани да съществуват до 50 г.

Както за всяка друга постройка, на вашата кирпичен дом му е необходим здрав покрив и солидна основа, за да не бъде разрушен от водата. Традиционните кирпичени стени са защитени от влагата със замазката.

Студени ли са кирпичените къщи отвътре?

Когато посещават през зимата нашите кирпичени къщи, посетителите се удивляват, че вътре е топло и сухо. Кирпичените стени са с 30-60 см дебелина. Те имат голяма термомаса и адекватна изолация, затова не изискват голямо затопляне през зимата през лятото вътре е прохладно и приятно. Кирпичът издържа и на огън, така че могат да се изидат печки и комини. Такава къща е идеална за пожароопасни райони.

На стр. 8

УЧРЕДЯВАНЕ НА РОДНА ПАРТИЯ

(Продължение от миналия брой)

Аз искрено исках да чуя неговите съвети, затова, улчвайки момента, когато, както ми се стори, той не беше потопен в своите размисления, заговорих с него.

Ето, вие говорехте за партия. Читателите също отдавна говорят за нея. Но някои предлагат да не се споменава в нейния устав за Анастасия, за нейните идеи и за книгите, за да мине регистрацията безпрепятствено.

Посивелият старец стоеше пред мен, опирайки се на бащината си тога, и мълчеше. Той не просто мълчеше - той внимателно ме разглеждаше така, сякаш ме виждаше за пръв път. Погледът му не беше много добър, по-скоро - критичен.

И когато, издържайки дългата пауза, той заговори, в гласа му също се усещаха нотки на пренебрежение:
- Регистрация, казваш. Знаи, дошъл си да искаш съвет? Да предадеш или да не предадеш?
- Какво общо има тук

предателството? Дойдох да се посъветвам как да направя така, че регистрацията на партията да мине без пречки.

- Та нали регистрацията не е самоцел, както не е самоцел и партията. Казваш, без идеи, без споменаване - а как тогава читателите ще узнаят, че това е тяхната родна партия, а не партия на меркантилни предатели? На теб ти предложиха да се направи някаква безсмислено формиране - без основи, без идеи, без символи, с помощта на които вече е предопределено лидерството на века. И ти дойде да ми питаш не си ли струва да последваш техния съвет. Не можа ли сам да се справиш с най-простата измама?

Аз разбирах, че съм изпаднал в малко глуповато положение, и опитвах си сякаш да изляза от него, за дадох друг въпрос:

- Аз исках изобщо да узнам как вие бихте посъветвали да се заложат принципите при формирането на структурата на партията?
На стр. 4

НАЧАЛОТО НА ЗЛАТНИЯ ВЕК

(Продължение от миналия брой)

Съзлите на радост на прадядото Мойсей, капитулацията на върховния жрец пред висшите енергийни сили на чистите помисли са убедително доказателство за това, че ние сме пренесени през историческия отрязък на тъмните сили. Въпреки че реалността на днешния ден не предразполага към особен оптимизъм, бъдещият път на цивилизацията е определен и наблюдаваните промени не са далеч. Ускоряването на настъпването на златния век зависи от всеки, който активизира своите усилия в това сложно и прекрасно време.

Въпрос: Отказът от технократския път за мнозина е самоубийствен и макар и сяло, той ще предизвика невероятна съпротива?

Отговор: Не трябва да забравяме, че сценарият за прелитане на човечеството през историческия отрязък на тъмните сили е бил щателно разработен от Твореца и неговите ипостаси на тънкия енергиен свят. Колкото и фантастично да изглежда това, но контрастъгленето срещу тъмните сили, провокирали този технократски ад на

Земята, е бил щателно разработен от Вселенския разум. Именно той подготвя Анастасия за тази мисия от самия ден на нейното раждане, която тя изпълнява успешно. Именно Той ѝ е помогнал да намери своя избраник В. Мегре, който по великолепен начин разпространи сред широките маси необикновената информация за всеобщото пробуждане.

Разбира се, ще има съп-

ротива от страна на елита на научния и технократския свят, но тази съпротива с всеки изминал ден ще намалява, тъй като процесът на пробуждане ще започне във всички слоеве на човешкото общество.

Децата на космонавтите и високостепените чиновни-

ци от всяко министерство, децата на олигарсите и академиките на престижните учреждения са заложници на невъзприемането на времето на великите промени от страна на техните родители. В края на краищата това ново чувство за придобиване на коренно различно качество на живот ще помири прекомерната гордост и духа, ще накара коренно да се преосмислят жизнените приорите-

ти.

Съвсем скоро ми се случи да беседвам на тази тема с доктор на биологическите науки. Той бегло прочете първата книга „Анастасия“ и по характерния за неговия начин на мислене малко раздрознено се опита да опровергае моите доводи. Можех

Ефим КУШНЕР

да го разбера. Той заслужаваше съчувствие. Действително той е живял живота си по нашите окултни правила. Завършил навреме института, после аспирантура, постигнал определени успехи по служебна линия и беше немислимо в края на живота си да се съгласи, че всичко това е било напразно. А там, в далечната сибирска провинция, „някаква си Анастасия“ без начално образование решава съдбата на света. Трудно беше да го накарам да мисли иначе, още повече че той се вслушваше само в своя собствен глас. В края на краищата се съгласи, че съществува тайна, която официалните власти крият от широките народни маси. Тази тайна е свързана с науката азотерика, със законите на тънкия свят, със съществуването на енергичния Разум на чистите помисли. Струва ми се, че приложих всички усилия, за да разколебая по някакъв начин неговия воинстваш атеизъм и той да повярва в самия себе си. У него се появи желание внимателно да прочете цялата серия книги на В. Мегре „Звянтятски кедри на Русия“.

Въпрос: Какъв аргумент може да натежи в пропагандирането на идеите за новата цивилизация?

Отговор: Аргументът е свързан с необратимия процес на събуждането на ведите в много страни по света. Това на свой ред ще задвижи живата верига на възприемане на онези идеи и мисли, които господстват в космическото пространство. Трябва да възтържествува справедливостта, в резултат на която ще се формира образът на човека на възрождената ведическа цивилизация. От съзнанието на хората ще бъдат изтрети такива понятия като СПИН, терор, бандински престрелки, болест, старост, смърт, катастрофа и пр.

Вместо тези привични думи днешното поколение хора

трябва да „запише“ в своето съзнание такива думи като възлюби ближния си, телепортация, родово име, безсмъртие, активно дълголетие, реинкарнация, вечна младост, вечност, богообразен човек и т.н.

Идеологията на родовите имена ще звучи на всички световни езици, ще се обсъжда във всички обществени организации, тъй като тази идеология е спасителният път за всички живеещи сега. За пръв път в историята на цивилизацията се появи такава понятие като „енергия на чистите помисли“, която по своята сила и значимост превъзхожда всички съществуващи досега енергии, в това число и атомната енергия...

Следва

5

ЗВЪНТЯЩИЯТ КЕДЪР

Според твърденията на АНАСТАСИЯ в текста на книгите са заложили съчетания от букви и комбинации от думи. КОИТО ВЛИЯТ БЛАГОТВОРНО НА ХОРАТА. Това влияние може да бъде усетено само по време на четенето, когато на слуха не въздействат звуци, които се ИЗДАВАТ ОТ изкуствени уреди и механизми. естествените звуци-пееето на птиците, ромоленето на дъжда, шумоленето на листата на дърветата-помагат за положителното въздействие.

(Продължение от миналия брой)

Що за хора са те? И какво са знаели?

Чувал съм, че и до ден-днешен в далечни и затъняти местенца съществуват старци, които по някакъв начин подбират дърветата за строителство. Но това преди повече от две хиляди години всички са могли да знаят. Въпреки това са били необходими някакви специални хора. И така храмът бил построен. В него започнали да служат и..... и не можеха свещениците да стоят на службата поради облака“ (3 Книга на Царете 8:11; бел. прев.). Що за облак е бил? По какъв начин и откъде е влязъл той в храма? Какво точно е представлявал? Енергия? Дух? Какво е било това явление и каква е връзката му с кедъра?

Старците говореха за звънтятски кедър като за пазител на някаква събрала се енергия.

Кой кедър е по-силен - ливанският или

сибирският?

Академик Паплас говори, че лечебните свойства нарастват с приближаването към границата на лесостундрата. Това означава, че сибирският е по-силен.

В Библията още се казва: „...по плодето им ще ги познаете“ (Мат. 7:16; бел. прев.). Значи пак сибирският! Нима никой досега не е обръщал внимание на всичко това? Нима никой не е съпоставял тези факти?

Старозаветната Библия, науката на миналото столетие, както и днешната наука са единни в мнението си за кедъра.

И Елена Ивановна Ръорих пише в своята книга „Живата етика“: „Още в ритуалите за посещение на царете в древен Хорасан се е появявала чаша с кедрова смола. При друидите също присъствала чаша с кедрова смола и тя се е наричала „чашата на живота“. Вече по-късно смолата е заменена от кръвта.

Огънят на Заратустра се е появявал от изгарянето на смолата в чашата.“

Тогава кое от всички знания за кедъра и своите свойства му, известни на нашите предци, са достигнали и са се съхранили до наши дни? Нима нищо?

Какво знаят за това сибирските старци? И изведнъж в съзнанието ми изплува една много отдавнашна случка, от която ме побиха тръпки. Тогава аз не ѝ отдадох никакво значение, но сега...

В началото на перестройката като президент на асоциацията на сибирските предприемачи ми позвъниха от Новосибирска област изпълнителен комитет (тогава такива комитети още съществували). Помолиха ме да се срещна с голем западен бизнесмен. Той притежавал препоръчително писмо от тогавашното правителство. На срещата присъстваха няколко предприемачи и чиновници от

администрацията на областния изпълнителен комитет.

На външен вид западният бизнесмен изглеждаше необичаен човек от източен тип. На главата си носеше чалма и пръстите на ръцете му бяха украсени със скъпи пръстени.

Както обикновено протичат тези срещи, той говореше предимно за възможностите за сътрудничество в разни области. Между другото той каза: „Ние бихме могли да закупим от вас кедров орех.“ Когато изричаше тези думи, той като че ли малко се напрегна и проницателните му очи зашариха, сякаш изучаваха реакцията на присъстващите предприемачи. Запомних този момент добре, защото още тогава се учудих, че този човек изведнъж така се промени.

След официалната среща до мен се доближи придружаващата го московска преводачка. Каза ми, че той иска да поговори с мен.

Бизнесменът конфиденциално предложи, ако му организирам доставянето на кедров орех (непременно пресен), освен официалната му цена аз също да получа много приличен процент.

Орехът трябваше да бъде доставен в Турция. Там те правят някаква масло. Отговорих му, че ще помисля.

Реших лично да разбера що за масло е това. И разбрах...

На Лондонската борса - еталон за световните цени - маслото от орехите струва... до петстотин долара за килограм! Предложението за доставка беше за дватри долара за килограм кедрово масло.

Обадих се във Варшава на свой познат предприемач и го помолех да разбере има

ли възможност за пряк достъп до потребителите на този продукт и също каква е технологията за получаването му.

След около месец той ми отговори: „Достъпът е невъзможен. Технологията също не можах да открия. Изобщо в това са замесени

такива западни сили, до които е по-добре да не се докосваш, направо забрави.“

Тогава се обърнах към моя добър познат Константин Ракунов - научен сътрудник в Новосибирския институт за потребление и кооперирани. Закупих орех и финансирах работата. Така в лабораторните условия на този институт беше произведено около сто килограма масло от кедров орех.

Също наех хора, които откриха в архивните документи следното: в дореволюционния период и известно време след него в Сибир е съществувала организация под името „Сибирски кооператор“. Хората, принадлежащи към организацията, са търгували с масло, в това число и с кедрово. Техните доста богати представители са се намирали в Харбин, Лондон, Ню Йорк. Големите им пари били в западни банки. След революцията тази организация се разпаднала и много от членовете ѝ са емигрирали.

Членът на болшевишкото правителство Красин се срещнал с ръководителя на организацията и му предложил да се върне в Русия. Отговорът на ръководителя на „Сибирски кооператор“ бил, че ще помогне на Русия повече, като се намира извън границите ѝ.

Следва

ОБРАЗЪТ НА МОЕТО РОДОВО ИМЕНИЕ

Натрупване на пари

Този етап може да е както преди избора на селище, така и по време, а дори и след това. Пари за какво? За къща (макар и временна, или да наемете или купите такава в съседно село?), инструменти, фиданки (не всичко расте в гората) и т.н. (помислете сами за това). Някой ще реши да продаде или размени недвижим имот и така да получи изведнъж капитал, а някои си имат спестявания. Може да се замени 3-стаен апартамент в центъра за 2-стаен в покрайнините или предградията или в близко по-малко селище. Или изобщо да се продаде - при дълбока криза може и да съжалите, че не сте продали. Хектарът не се бои от кризи и не зависи от тях - по-добре да се вложат парите от апартамента в един хектар. За пълна независимост от кризите и системата и парите запасете се с нужните за хектара вещи: материали, инструменти... В процеса на обживяване на хектара (може да се започне и в града) постепенно се отказвайте от нетрайните, скъпоструващи, вредни и маловажни за живота ви неща. Тренирайте се в намаляване на потребностите си и започнете веднага в града - намалете разходите за безсмислени неща и съмнителни удоволствия, освободените пари влагайте в хектара и в онези вещи, които можете да вземете със себе си на хектара „утре“ и да използвате в града „днес“ (например инструмент, градинарски книги... помислете си сами). Ако вашата цел е апартамент в нова кооперация или вносна кола,

нямаше сега да четете това.

Семейство

Всички ли от семейството ви са готови да се пренесат в селището? Мислили ли сте за съдбата на децата си? Кое е по-важно - градските удоволствия или природата и родът? Много деца (и все още заспали възрастни) живеят по шаблона колеж - ВУЗ - работа - кариера - пенсия - крематориум и ще натрапват този шаблон и на децата и внучите си. Ако има такива във вашето семейство, то помислете - ще ви стигнат ли силите да обърнете стрелката на пътя на локомотива на тяхната съдба? Не живеете ли и самите вие по този шаблон?

Строителство на къща и планиране на участъка

Това трябва да се обмисли предварително, поне за къщата може (материали, план). План на участъка в повечето случаи ще бъде възможен едва след като се види конкретната земя. При планирането на къщата отчитайте нейната екологичност (как ще я използват например внучите ви след 100 години), пожароопасността, сянката, осветлението, отоплението (колкото по-топли са стените, толкова по-малко ще се отопляват), приготвяне и съхраняване на храната (мазе, хладилник), срока на годност (например нисковолтовият отоплител ще издъхне след 10 години). Желателно е цената на къщата да не превишава продажната цена на недвижимия имот. По-добре би било къщата да е висока, с купичка

тернет, антена за телевизор и радио. На покрива могат да се монтират слънчеви батерии (не бива да има сянка), сателитната чиния също не бива да се затъмнява. Къде да се направи зимната градина - в

къщата или отделно? Прозорците най-добре да са стъклопакет, вратите - отопляем метал. Вентилацията да е топлосъхраняваща.

Източници и комуникации

Алтернативни или традиционни източници да се използват? Индивидуално ли ще се осигурява къщата с инфраструктура или ще използва централизираната на селището? Екологични ли са? Евтини ли са?

Отопление: с какво и как? Водоснабдяване (топла и студена вода), канализация (тоалетна, душ, баня - в къщата или навън ще бъдат?), електроснабдяване, връзки. Налягането на водата може да се осигурява с помпа, ръчна помпа (могат да я движат животни) или ще се носи с кофи и ще се събира дъждовна вода.

Електричество

Най-разумно е спиртогенератор, слънчеви батерии, динамо, задвижвано от животинска сила+аккумулятори, минихидростанция, генератор с биологичен газ. Не е разумно да се използва вътрешно (скъпи съоръжения, често се чупят, имат добро КПД само в планината, шумят и убиват птици), има зависимост от цивилизацията и парите).

Нужни ли са животни и кола? Къде ще се намират животните и колата? Животните за месо ли ще се отглеждат или само за мляко, вълна, тор, придвижване и развъждане? Ако е за месо, приемливо ли е да се колят в селището? Гаражът и фермата индивидуални ли ще са или обществени?

Следва

СТЪПКА ПО СТЪПКА

(Продължение от миналия брой)

Ако след такъв преглед решите, че не е задължително къщата да е тухлена, ще направите много информация за други форми на стрителство и ще видите, че там много от нещата излизат безплатни и остава само влагането на собствен труд. Така че измерете вашите искания и ако те не са големи, може веднага да започнете изграждането на родово имение, без да имате капитал. Разбира се, в процеса все пак ще са ви нужни някакви пари, но те много се отличават като количество от онова, което се опитва да ни натрапи системата.

Как виждаме родовото имение?

Нека помислим как-

на село имат земя по 0,4 хектара или по хектар, а някои имат и повече.

На село проблем с продуктите няма, всички зеленчуци са пресни, има и прекрасна природа наоколо. Мнозина отглеждат крави, прасета, кокошки. Ами защо тогава не всички искаме да живеем на село? Защо младежите мечтаят да зарежат селото?

Очевидно заради това, че също не изпитват радост.

Родителите са завъдили сума животни, огромни зеленчукови градини са направили. Не им се иска да работят в тях, не виждат смисъл в тази работа. Мечтаят да имат тоалетни, вани, водопроводи....

Когато разказваш на селските жители за именията, те казват: „Абе ти ще се заробиш там!

да те сравнете със сегашния си живот. Ако разликите са малки - не мърщете себе си и еднотомнишниците си. Работно ви е още, трябва да събуждате постепенно. Пример от живота: идва човек и казва, че иска, но не може да започне изграждането на родово имение. Мотивира се, че засега няма пари, малко печелите. Ние му казваме, че може да вземе земята безплатно, трябва само да заплати за документите, което е по силите на всеки.

Той дълго време не вярва, ние му четем закона. После приважда купчина от доводи, че чиновниците няма да го направят безплатно. Ние приваждаме примери от реалния живот. И така нататък.

Идва време - най-после сме го убедили по

во искаме от родовото имение. Щастие, ще кажете. Да, и него. Детайлизирайте обаче в какво се изразява то за вас? Какво би ни се искало да имаме, какво преди не сме имали? Какво има в имението, което сега не ни достига в живота?

Градският жител има всички блага на цивилизацията: кухня с газова печка, баня, множество уреди (кафеварки, хладилници, бойлери...), има душ, вана, тоалетна, диван, телевизор, радио, електричество.... Изглежда като рай! Но какво все пак не ни достига?

Земята ни липсва, ще кажете. Наистина ли е земята?

Мнозина си имат вили, там си имат градини, и овошки също. Там си имат и благата на цивилизацията, и добре могат да си починат. Но въпреки всичко не се вижда щастие. Така че какво все пак не им достига на гражданите?

Ако сте градски жители, сега е времето да се замислите.

Много от живеещите

Защо ти е?" Така е, защото еднозначно възприемат хектара като зеленчукова градина. И имат вече отношение към земеделската работа - това е робски труд. Няма обичливо отношение към земята. Няма и осмисленост в действията им. Всеки прави това, което правят всички.

Така че и селските жители трябва добре да се замислят какво искат.

Докато градският живот асоциира родовото имение с вилата си, а селският - със зеленчуковата градина, нищо няма да се получи! Ще пренесете условията си на живот и там.

Помислете, единствената разлика със сегашния живот ще бъде количеството на земята и това, че ще има и дървета върху нея. Изграждането на родовото имение започва на първо място с промяна на самия себе си.

Докато не се получи картинката в главата - и в живота нищо няма да се случи.

Така че изградете си детайлен образ как виж-

въпроса за земята. Той започва надълго да разказва, че да си построи къща няма да може пак заради финансите. Ние пак му разказваме за къщите от слама или глина, а човекът пак намира купчина доводи, че така не може да се строи, че къщата няма да издържи и един ден, ще се разпадне, покривът ще протече. Тъкмо се разберем за къщата и се започва разговор за мебелите.... С една дума, човекът има „бръмбари в главата“ - нищо няма да му помогне!

Ако сте готови да се промените - тогава на добър час!

Помислете какво е нужно за създаването на Пространство на Любов?

Нали всъщност вие това искате?

Или за вас то се асоциира с цивилизацията на 1 хектар?

Дали тя няма да ви отклонява от главното?

Искате ли здрава къща?

Наистина ли ви е нужен телевизор и други подобни вещи?

Искате ли да им служите и да предадете кодировката и на децата си?

За себе си решете - веднъж завинаги - кой път ще тръгнете: промяна на себе си или пренасяне на сегашните ви условия върху родовото имение?

Възраст е зададен - намерете отговора за себе си!

РУСЛАН от Харков

НОВОТО ЗЕМЕДЕЛИЕ

(Продължение от миналия брой)

9. Изрязване на буренак, излишните израстъци на малините. Работи се с инструмент като с коса. Острието се движи по повърхността на земята. При срязване на малините острието се насочва отгоре, отстранява.

10. Събиране и пренасяне на окосеното. Без да се вкарва острието, събира се окосеното в неговия купчинка. При висок слой на окосеното острието се накланя към повърхността на земята под ъгъл до 90 градуса. При събиране на достатъчна купчинка под нея се подгъва острието на инструмент от едната страна, обхваща се с ръка от другата страна и се пренася.

11. Чистене на животновъдни помещения от тор. Изстъртва се или се изчегърва торът и сламата от повете, използвайки някое от прийоми на операция 10 и съд/инструмент за събиране на тора.

12. Дълбока обработка на почвата с нарязване на канавки (улеи, цепнатини). Забива се острието с тесния му връх в лехата толкова, колкото му позволява неговата дължина, и с придърпване с ускорение (така е полесно) се води инструментът паралелно на надлъжната ос на лехата. Плоскорезът работи като рало.

Правейки една дълбока канавка, редом на нея се прорязва втора, трета... На лехата с ши-

рочина 1 м е достатъчно да се направят 5-6 канавки/цепнатини по цялата ѝ дължина.

13. Дълбока обработка на тежки, глинести почви. Работи се с плоскореза както с кирка или мотика: забива се острието с тесния му връх в земята и се отваря буца след буца. С подобни движения се раздробяват буците на място.

14. Раздробяване на големи буци земя. Удря се тънкия край на острието по буцата земя на различни места

до получаване на нужната големина. След това се наддробява до малки буци, използвайки прийома разрохкване по хоризонтала (операции 1 и 3).

15. Нарязване на канавки за посеване на семена. След изпълнение на операции 1, 12 или 13 острието се забива в почвата с тесния му край толкова, колкото позволява неговата дължина, и се нарязват канавки по дължината на лехата, както при операция 12. За да бъдат канавките по-широки, краят на дръжката се насочва малко встрани. При нарязването на канавките от само себе си се извършва дълбоко разрохкване, и то в тази зона, където ще се посеят семената. За морковите, лука, чесъна са нужни четири канавки на леха с метрова ширина. За домати, картофите, зелето - две.

16. Изскубване на отделни мощни плевели с корени, без да се навеждаш. Най-добре е естествено да не се допускат такива плевели, нали е по-леко и ефективно да се бориш с тях, когато те са още в стадий на „нишки“ (вж. операция 5). Но ако така се е случило, забийте тесния край на острието под бурена и го изтръгнете. Конструкцията на плоскореза позволява да се провежда тази операция толкова точно, че плевелите могат да се изтръгват в непосредствена близост до културните растения. Както и в операция 5 не си заслужава да се навеждаме и да събираме изтръгнати-

те плевели: ще изсъхнат и изгният на лехата, ще станат храна на дъждовните червеи.

17. Правене на цепнатини при поява на почвена кора. Работи се както при операция 15, но дълбочината на канавките-цепнатини се избира такава, за да не се повредят корените на културните растения. Своевременно провеждане на тази операция подобрява достъпа на въздух към корените и спасява културните растения от задъшване.

18. Бързо разреж-

дане на гъсто посетите моркови, магданоз, копър... Работи се както при операция 15, но се нарязват недълбоки канавки напредно на редовете на културните растения, отрязвайки излишните. Площта за хранене става по-голяма, а реколтата - по-висока.

19. Разбиване на купчинки тор и разпределението му на равен слой по лехата. Разбиват се купчинките, удряйки по тях с тесния край на острието. Разпределя се торът по лехата, работейки с острието по хоризонтала и със слаб наклон на главната режеща част към повърхността на земята. Изпълнява се работата бързо и по-лесно, отколкото ако се работи с вила.

20. Прехвърляне и събиране на сено. Работейки с острието, редвайки едно след друго движения в хоризонтална и вертикална плоскост, е удобно да се прехвърля и събира сено.

МОТИКА, КОСА,

„ГРЕБЛО“...

Вземете за дръжката плоскореза, както се хваща гребло. Поставете острието с плоската страна на земята. Пред вас е лека мотика, коса и „гребло“ с един зъб, работещ в хоризонтална плоскост.

При това положение на края на главната режеща част спрямо повърхността на земята се изпълняват операции 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11.

Завъртете дръжката в ръцете така, че острието да се забива в земята с тесния край под ъгъл до 60 градуса. При това усилието за забиване на острието в земята става по-малко, което позволява по-лесно да се изпълняват операции 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 на уплътнена, сбита почва.

В този и в други случаи може да се използват прийоми и методът на косата, т.е. все едно да „косиш“ горния слой от почвата, което значително облекчава работата.

РАЛО, КИРКА,

МОТИКА,

„ВИЛА“...

Завъртете дръжката в ръцете така, че острието да се забива в земята с тесния край под ъгъл до 60-90 градуса. Пред вас е ръчно рало, кирка, мотика и „вила“ с един зъб, работещи във вертикална плоскост.

При това положение на края на главната режеща част спрямо повърхността на земята се изпълняват операции 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19,

20. При това усилието за забиването на острието в земята е минимално и почвата се обработва на такава дълбочина, колкото позволява дължината на острието. Операция 13 - за особено тежки, глинести почви.

„ЛОПАТА“

След изпълнение на операции 1 и 12 или 13, което е няколко пъти по-леко и бързо, вместо ако копаеш с лопата, вие получавате почва, обработена на необходимата дълбочина, без да се преобръща почвеният пласт, с малко разтревожен вътрешен свят, което повишава биологичната активност на почвата и реколтата. Тази обработка е пригодна за посеване и садене на почти всички градински култури.

ДВА СЪВЕТА

1. формирайте и разрохкайте лехите на дълбочина 2-3 см веднага след стопяването на снега независимо от това какво и кога ще се сеят на тях. Това подобрява въздушния режим, оживява дейността на микроорганизмите и червеите, ускорява „съзряването“ на почвата. След седмица-две по-долният слой на почвата ще стане „пухкав“. Провеждането на последващо дълбоко разрохкване с плоскореза ще стане съвсем лесно и леко...

2. Есента се запасете с най-плодородната земя, през зимата я запазете в мазето, не допускателно пресъхване, а напролет я разръснете по цялата градина... Живите, „топлички“ микроорганизми бързо ще създадат себеподобни и ще увеличат армията от помощниците на земеделеца.

ИГРАЙКИ...

Преди да се сложи семето в топлата земя, трябва да настроиш себе си в резонанс с природата, да вървиш заедно с нея, а не срещу нея. Когато векторите на едновременно протичащи явления съвпадат по направление, те се усилят едно от друго. Доброто поражда добро. Злото поражда зло. И трябва да се прекратят най-продължителната в новата история на човечеството война с вътрешния свят на почвата. Някои учени сравняват намаленията плодородния слой на почвата с озонията. Там ние вредим с фреони, тук - с лопата и плуг. Колкото са по-дебели плодородният и озоният слой, толкова са по-здрави човекът и земята.

Вече хиляди вила-

джии от Ленинградска, Волгоградска, Владимирска област, Краснодар, Ставропол, Сибир и други региони на Русия, а също в републиките на бившия СССР пробваха ръчния плоскорез. Притежателите на необикновения инструмент започнаха да усвояват нетрадиционното градинарство.

Един от първите, жител на гр. Владимировск, В. Ухов, човек видимо с добре развита интуиция, написа: „Инструментът ни да премахнеш нещо, ни да добавиш... Обработвам земята, играйки, без болки в кръста и мазоли на дланите. Даже не ми се върва...“

И след година: „На вилния участък се появиха дъждовни червеи, земята стана по-рохкава. Трябва така да се направи, че инструментът да се произвежда масово...“

Изучаването на отзи-

вите показа: градинарите се отказваха от мотиките, греблата, вилите, разрохкващи и загърбящи инструменти... и от лопатите. Някои творчески отидоха по-нататък от изобретателя: използват ръчния плоскорез за всички мислими и немислими градинарски работи - за събиране на кромид лук, картофи, даже за замесване на строителни разтвори.

Появиха се първите адреси на предприятията, заели се да произведат ръчния почвообработващ инструмент серийно. Дай боже...

НОВОТО - ДОБРЕ

ЗАБРАВЕНО

СТАРО

(Конспект-глава за тези, които започват да четат от края. Написана след три години от първото издание на тази работа.)

„Правилно ли вие започвате лопатата?“ - прочетох бележката в списанието и се удивих... Но заточих по новому, от предната страна... и неочаквано за себе си започнах да копя много по-лесно и значително по-бързо. Този детайл („заточване от другата страна“) беше преди 30 години. Тогава и си изясних, че е полезно да се отнасяш критично към общоприетото...

Както е прието, копаех дълбоко. Бяха и мазоли, и „гръбът не се подгъваше“. И въпрос: „Правилно ли го правя?“ възникна веднага след това, като прочетох за курганския народен академик Терентий Семьонович Малцев и неговия машинен плоскорез. Писаха: „Енергозагубите са по-малко, отколкото при оране“, „за земята - по-добре“, „производителност - по-голяма“. Ефектът се постигаше от това, че обработваха почвата без преобръщане на пластата. На своите шест декара (сметнах) преобръщам 120 кубически метра земя, 200-300 тона. Да полудееш! Ето къде на първо място е нужен плоскорез. Ръчен! Като лопата.

Търсенето на ръчния плоскорез беше дълго. Изготвих десетки конструкции, започвайки от плуг с „една човешка

сила“. Все не е нужно. Озарението дойде след инфаркт, когато ми беше невъзможно да копя земята даже с правилно наточена лопата.

Ръчния плоскорез се изпитваше в село Муромцево повече от 7 години. Конструкцията е призната за изобретение (патент РФ №2040133 и др.). Местното предприятие, заело се да произвежда новинката, е награждано с диплома на регионалната (гр. Владимир), Всерусийската и международни изложби в Москва.

Инструментът надмина всички мои очаквания. Измислях, за да заменя лопатата, а се получи универсален инструмент: без пренастройка изпълнява функциите на култиватор, лопата, мотика, гребло, вила, разрохвачка... и коса. С помощта на плоскореза и необикновената технология подготвям почвата за сеене и посеване с нарязване на канавки за семената така бързо (и то след инфаркта и да!), че жената не успява да посеи морковите и да посади арпаджика. Взема ли да плевя - с прашене се изскубват плевелите. Пет минути - десетметра леха.

Следва

БОРОВЕ С ЯДЛИВИ СЕМЕНА

Северноамериканският континент е изключително богат на ценни иглолистни Видове. Между тях са и над 20 вида борове, чиито семена са били използвани от индианците едва ли не като основна храна или като допълнение към нея. Тук ще се спрем на някои по-важни от тях, които евентуално биха могли да се интродуцират в България.

Канадският захарен бор (*Pinus Lambertiana*) произхожда от Тихоокеанското крайбрежие на Северна Америка - склоновете на Сиера Невада, до 1300 - 2500 м надморска височина. Представява гигантско дърво с височина от 60 до 100 м и от 3 до 6 м диаметър на ствола. Това е най-високият бор измежду всички останали борове и е втори по височина в растителното царство след гигантската секоя (*Wellingtonia gigantea*). Стволът му е безупречно прав. Короната е яйцевидна. Иглиците са около 9 до 11 см дълги и са събрани в сночета по 5. Шишарките са много едри - дълги са до 50 см и съдържат около 150 семена. Узряват за 12 месеца след опрашването, т.е. през април на следващата година, но се разтварят през август - октомври. Семената са едри, гладки и черни, 15 мм дълги и 10 мм широки, с дълго криле. Употребяват се за храна и са сладки на вкус. Плодоносенето настъпва след 20-ата година, но е много слабо, почти незначително. Интензивно плодоносене настъпва след 150-ата година. Достага възраст над 400 - 500 години.

Канадският захарен бор е привързан към рохкави и свежи иглено-песчливи пиви. По отношение на климата - може да вирее в райони с горещо и сухо лято и студена и влажна зима. Общата сума на валежите в родината му е под 200 мм годишно, като максимумът им е през зимата. Понася добре климата на Западна Европа. Наблюдавани са частични измръзвания само в най-студените зими.

Дървесината на канадският бор е изключително ценна. Тя е лека, лесно се обработва и в същото време е устойчива на деформации. Притежава висока дименсионална стабилност, което я прави незаменима при изработване на черчевата за прозорци и каси за врати. Използва се дори за някои специални производства, като например клавиши за пиана. От дърветата се добива смола, която е намирала широко при-

ложение в битата на индианците. При суха дестилация на дървесината се получава течност, която няма качествата на смолата, добита от жива дървесина. Тя има сладък вкус и може да се употребява като заместител на захарта. Препоръчва се също така и като средство против кашлица. С това се обяснява и названието „заха-

рен бор". Маслото, добивано от семената, притежава болкоуспокоителен и стимулиращ ефект. Използва се в медицината като средство за заздравяване на язви и рани, против глистни и външно при главоболите.

Досега този бор не е намирил широко разпространение извън родината си. Той расте изключително бавно в млада възраст и е капризен към аерацията на почвата. Тези му качества карат лесовъдите в Европа да го смятат за безперспективен като горско-стопанско дърво. В днешния забързан свят хората смятат, че няма време да се чака едно бавно растящо дърво, за да се спечелат пари от него. Канадският захарен бор обаче наред с многото си практически ползи които има, е и много декоративен. По тези причини може да се препоръча интродуцирането му в България за обогатяване и разнообразяване на видовия състав в родовете именния.

Ето и един друг вид северноамерикански бор, който отдавна е интродуциран у нас в качеството си на декоративно растение. Това е **борът на Джефри** (*Pinus Jeffrey*). Може да се срещне още и под името **жълт бор**. Представява дърво с височина до 60 м и 2,80 м в диаметър. Иглиците му са събрани по 3 в сночета. При събиране издава лек и приятен лимонен аромат. Шишарките са сравнително големи - дълги са около 30 см и са широки 8 см. Семената са дълги 1,5 см и са снабдени с криле. Плодоносенето при младите дървета настъпва след осмата година, като с възрастта става все по-интензивно. Плодоносеността се редуват през 2 до 8 години. Семената се нуджат от стратификация. В млада възраст расте бавно. Продължителността на живота му е над 400 - 500 години.

Естественният ареал на разпространение на този вид е доста широк. На север достига до Британска Колумбия (51° 30' с.ш.). На юг достига до Калифорнийският залив. Обра-

зува смесени гори с канадския захарен бор, с пондерозкия бор и с някои видове северноамерикански ели. Придържа се към по-влажни песчливи терени в речните долини на височина до 2700 м н.в. Може да расте на много бедни песчливо-глинести силикатни терени. Чувствителен е към въздушното замърсяване. Отглежда се с успех масово в Европа. У нас има едно дърво в парка Врана, което е на около 80 години и е високо около 30 м. Плодоноси и дава кълняемостта. Издържа без повреди до - 32° С. Може да намери по-широко разпространение в България в райони със силикатни терени и с надморска височина до 1300 м. Семената са богати на мазнини. От стволите на живите дървета се събира сок (мъзга), който има ванилов аромат, може да кристализира и се използва за подсладител. Дървесината е ценна. Същевината ѝ има жълт цвят, от където идва и името на бора - „жълт бор“.

В южната част на северноамериканския континент се среща **мексиканският кедров бор** (*Pinus cembroides*). Разпространен е по сухите и горещи склонове на Аризона и Северно Мексико, където достига до 2000 м надморска височина. Представява неоглямо дърво - 8 - 10 м, с широка разперена корона, която се спуска около дървото като шатра. Иглиците са яркочелени, дълги 2 до 5 см и са събрани по 2-3 в сночета. Шишарките са конични, яйцевидни, с дължина до 3 - 5 см. Семената са безкрили, по размер - както семената на сибирския кедров бор.

Мексиканският кедров бор има широк ареал, в границите на който варира силно. Това е дало основание на някои ботаници да разглеждат вариететите му като отделни видове. Тук само ще изброим някои от тях:

- *var. edulis* или *Pinus edulis*;

- *var. monophylla*, известен още и като *Pinus monophylla* - едноиглен бор. Най-характерното за него е, че иглиците му са единични, а не както при другите борове събрани по 2 или повече в сночета.

- *var. orizabensis* или *Pinus orizabensis*;

- *var. temota* или *Pinus temota*;

- *var. pattiana* - *Pinus pattiana*, и други.

Дървесината на тези борове е мека, светла и грубозърнеста. Намира слабо приложение в строителството и най-широко се използва като гориво.

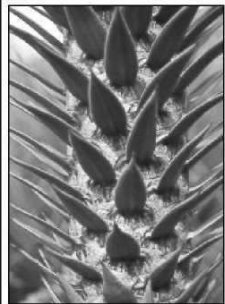
Всички тези борове, вариетети на мексиканския кедров бор, имат вкусни, ядливи семена, които представляват важна съставна част от храната на местното население в Централна Америка. В България някои от тях биха могли да се интродуцират само в най-топлите южни части на страната.

Ето и едно иглолистно растение, което е интродуцирано в България.

В България би могла да бъде отглеждана в по-топлите райони, главно като декоративно и плодно растение. Семената се търгуват по цени между \$25 до 25 евро за 6 бр. семена. Има много висока декоративна стойност, а също и много ценни стопански качества. Освен че семената представляват вкусна храна, от дървото се добива смола, която се използва в медицината подобно на смолата от сибирски кедр. Дървесината също е изключително ценна.

тение, което произхожда от Южна Америка. Това е чилийската араукария (*Araucaria araucana*). Това дърво е съвременник на динозаврите. Намирани са фосили от него, които са на възраст повече от 60 милиона години. Вероятно мнозина от вас са отглеждали това растение в саксии в стаяте си. У нас то има сравнително широко разпространение като саксийна култура и е известно още и като „саксийн бор“. Трябва да се отбележи обаче, че араукарията си е отделен род и няма нищо общо с боровите.

Араукарията е двудомно растение. Мъжките и женските репродуктивни органи се образуват на различни дървета. В родината си женските екземпляри достигат височина 40 - 50 м и дебелина на ствола до 1,50 м. Мъжките рядко надминават 15 м. Листата са плътни, спирално разположени, яйцевидно-ланцетни. На върха завършват с шипче. Цялото дърво изглежда като обвито с бодлива броня. Плодоносенето настъпва между 20 и 40-годишна възраст. Шишарките са почти сферични, до 18 см

големи. Узряват за 2 - 3 години, след което се разпадат и освобождават около 200 - 300 семена. Семената са дълги 3 - 4,5 см. Те могат да се ядат и представляват деликатес. На вкус наподобяват кашу, но имат и лек аромат на пиньоли.

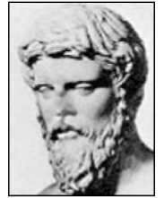
Араукарията е сравнително бавно растящо дърво. Вирее най-добре на рохкави, свежи, до влажни почви. Визкателна е към почвеното плодородие и към влажността на въздуха. Естествено е разпространена в Чилийските Анди - платото Толуака - между 37° и 40° с.ш. и при 1600 - 1800 м н.в. Този вид може да се отглежда на открито в по-топлите райони на Европейския континент, в това число и в България. В Германия и Великобритания често се култивира на открито. Издържа без повреди до -15°, -17°С.

Размножаването на араукарията може да става семенно и вегетативно. Семената трябва да се засеят в студен парник през есента, веднага след събирането. Понижат след 1 - 2 месеца. Пониците се пикират в саксийки веднага щом станат достатъчно големи, за да могат да се държат с пръсти.

Стефан ИОРДАНОВ

ЗНАМЕНИТИ ВЕГЕТАРИАНЦИ

ПЛУТАРХ (ок. 46-120) - знаменит старогръцки писател и историк, чиито произведения се издават и днес. Освен своите много по-известни произведения Плутарх е написал и съчинение върху месоядството, защитавайки вегетарианските принципи:

„Най-често се разстройва храносмилателният орган след месна храна, защото тя скоро го затлачва и оставя лоши последици. За човека ще бъде най-добре да не яде никак месо, защото земята ни дава достатъчно много предмети, които ни служат не само за храна, но и за наслада. Но човек от алчност се нахвърля върху всичко, за да задоволи прищяките на своя апетит, опитва всичко, вкусва всичко и скъпаш търсейки това, което трябва да е за него, става едно всеядно животно. Той употребява месо не защото има нужда или необходимост, а от сластолюбие и пресищане, понеже вижда, че му се дава да прави свободен избор между тревите и плодотелите, чието изобилие е неизчерпаемо. Той търси и намира нечиста и неудобна храна, която се достъпва с цената на убиването на живи същества. И по такъв начин излиза по-жесток от най-крвожадите диви зверове. Кръвта и месото на убитото животно могат да нахранят ястреба, вълка и змията, но за хората те са излишни храна.“

„Вие ме питате на какво основание се е въздържал Плитагор от употребяване на месото на животните. Аз пък от моя страна се чудя какво чувство, мисъл или причина е ръководила оня човек, който пръв е решил да осекверни

уста си с кръв и е позволил на устните си да се допрат до месото на убитото същество; който е наредил на своята трапеза обезобразените форми на мъртвите тела и е поискал да има за всекидневна храна това, което преди малко е било същество, наднаращо с движение, чувство и глас.“

„Защо хулите земята, че уж тя не е в състояние да ви нахрани и напои?“

„Вие наричате хищни и жестоки лъвовете, тигрите и змиите, когато сами вие никак не им отстъпвате по варварство. И все пак за тях уийството е единното същество да съществуват, а за вас то е излишен разкош и престъпление. **Всъщност ние не убиваме и не ядем лъвовете и вълците, което ние бихме сторили за самозащита, а напротив, оставяме ги спокойни, а преследваме и убиваме невинните, домашните, безпомощните същества, които са лишени от оръдие за самозащита.**

Горко на нашето дивашко човечество! Страшно е да се видят трапезите на богатите, заобиколяни от тези, които простират върху тях убитите тела - касапите и готвачите. А още по-страшна гледка представлява същата трапеза поддиря пира, защото огнените мощи са по-грозни, след като пръв е решил да осекверни

ВЕДИЧЕСКА КУЛИНАРНА РЕЦЕПТА

МАТАР ПИААФ ОРИЗ С ГРАХ И СИРЕНЕ

Оризите ястия от типа „пилаф“ имат много красив вид. Сервирани на трапезата, те са блюдото, което привлича всички погледи. Някои готвачи използват за приготвянето на пилаф повече от дузина продукти и по този начин го превръщат в едно от най-привлекателните ястия на индийската трапеза.

2 чашки (350 г) висококачествен дългозърнест ориз	3 1/2 ч.л. сол
200 г пресована извара или сирене	2 с.л. краве масло
масло или олио за пържене на изварата	4 чашки/1 л студена вода
1 ч. л. куркума	6 кардамонни шушулки
	5 карамфили
	100 г зелен грах/леко сварен
	1 с. л. краве масло

Измийте ориза в студена вода, накснете го за 15 минути и го оставете да се изцеди. Нарезете пресованата извара (Танир) на кубчета с размер 2-2,5 см и ги изпържете, докато станат златисти. Разтворете куркумата и 2 ч.л. сол в чаша топла вода или суроватка и накснете изпържените кубчета извара. Ако използвате сирене вместо извара и то е достатъчно солено, прещенете сами дали има нужда от сол. Останалата сол (1 1/2 ч.л.) сложете във водата за ориза.

Нагорещете кравето масло и запържете в него кардамоните шушулки и карамфила за около минута. Прибавете ориза и зеления грах и продължете да бъркате още няколко минути. После изсипете в ориза подсолнената вода и изкачайте да заври. Разбъркайте веднъж, покулпете тенджерата и намаляте огъня. Гответе ориза поне 15-20 минути, бже да вдигате капака. Сега откулпете и оставете тенджерата на огъня още две-три минути, за да се изпари излишната течност. Прибавете към ориза изцедените кубчета сирене и няколко парченца краве масло. Преди сервиране внимателно разбъркайте с вилица.

Време за наксване: 15 минути
Време за приготвяне: 30 минути

(Продължение от минималия брой)

Тя изглежда заподозря нещо, питаше кога ще я изписваме. Предположихме, че се опитва да се преструва и затова, когато родителите й дойдоха да вземат детето, беше решено тя да бъде оставена при нас още малко. Жената

помоли да ѝ разрешат да се поразходи с бебето в парка на болницата и ние се съгласихме, естествено в присъствието на медицинска сестра и санитар. В един момент от разходката болната се втурнала да бяга направо през живия плет надолу към плажа. Беше вдигната тревога, всички, които този ден бяха на смяна, се включиха. Настигнахме я на голямата тераса в морската градина. Най-напред тичаше главният лекар, той успя да я хване за халата. Тя се опита да се изтръгне от него и като видя, че не може, хвърли де-

тето във водата.

Всичко стана много побързо, отколкото ви го описвам, за части от секундата и нека не ви се види странно, че не успяхме да се справим с положението. При нас понякога е така, има успехи, има и неуспехи. После започнахме лечението ѝ с препарати и тя написа това като част от терапията. Виждате, не е била чудовище, мислела си е, че праща детето си при „подводните си приятели“.

После тя отказа всякаво общуване, стоеше с дни по посока към морето и надаваше

жалостиви звуци. След една седмица умря без видима причина, открихме я посиняла. Приличаше на задушаване, но не направихме аутопсия по настояване на родителите ѝ.

Тъжна история наистина. В залата цареше тишина. Доцентът каза:

- Е, всички сте свободни. Студентите, все така мълчаливи, се заизнизваха един по един. Момичето до прозореца остана последно.

- Извинете, бихте ли ми дали копие от написаното, бих искала да го прочета по-внимателно.

- Да, разбира се, заповядайте.

Момичето благодари, взе листата и излезе.

Тръгна замислено надолу към плажа, пусти на късното есенно слънце.

Седна на брега, очите ѝ бяха пълни със сълзи. Пропшепна:

- Знаеш ли, мамо, татко не искаше да говори за теб, страхуваше се да не ме изкуши светът на хората, мислеше, че си ни забравила, щом не успели никъде да те открият. Мислеше, че носталгията те е накарала да си отидеш, а си

ме върнала при моя народ, за да не съм самотна. Чак после научихме... Ще занеса на татко каквото си писала, поне ще разбере колко си го обичала.

Тя прибра листата в стъклена бутилка, изсуши дрехите си и нададе тъжен, протяжен вик. Въпътът го поде и го понесе навътре, срещу вълните. После момичето скочи във водата, гмурна се два-три пъти и главата ѝ се скри зад пенливите гребени. Когато се вдигна следващата вълна, в подножието, на същото място, можеше да се види малък изпъчен делфин. Делфинът заплува плавно навътре, като тикаше пред себе си бутилката. Сетне се изгуби в далечината."

Край

ДОКОСВАНЕ ДО ДЕЦАТА

Намалете темпото само за три минути, за да се докоснете до младостта на децата. Струва си да се вслушате в думите им.

Група професионалисти задали на деца от 4 до 8 години въпросът: „Какво според теб значи ЛЮБОВ?“

Отговорите, които получили, били по-смислени и по-дълбоки, отколкото някой е очаквал. Вижте сами:

• Когато баба получи артрит, тя не можеше повече да се навежда и да си лакира ноктите на краката. Оттогава дядо прави това вместо нея, дори след като и той получи артрит на ръцете. Това е любов.

Ребека - 8 години

• Когато някой те обича, той произнася името ти различно. Ти просто знаеш, че името ти е чисто, произнесено от него.

Били - 4 години

• Любов е, когато едно момиче си слага парфюм и едно момче

си слага афършейв и те излизат заедно и се миришат.

Карл - 5 години

• Любов е, когато ти отиваш да си купиш нещо за ядене и даваш на някого повече от твоя чипс, без да искаш той да ти дава изобщо от своя.

Криси - 6 години

• Любов е това, ко-

гато те кара да се усмихваш, когато си тъжен.

Тери - 4 години

• Любов е, когато мама прави кафе на татко и сръбва от чашата му, преди да му я даде, за да е сигурна, че е хубаво и не пари.

Дани - 7 години

• Любов е, когато се

целуваш с някого през цялото време и когато се уморите да се целувате, ти искаш още да бъдеш с него и да си говориш. Мама и татко са такива.

Емили - 8 години

• Любов е това, което е в стаята с теб на Коледа, ако ти спреш да отваряш подаръците си и се заслушах.

Боби (0-0-0)

• Ако искаш да се научиш да обичаш по-добре, трябва да започнеш с приятелите, които мразиш.

Ника - 6 години

• Любов е, когато казваш на едно момче, че харесваш ризата му, когато го виждаш с нея всеки ден.

Ноил - 7 години

• Любов е, когато една стара жена и един стар мъж са още приятели, макар че се познават много добре.

Томи - 6 години

• По време на моя

рецитал по пиано, когато излязох на сцената, много се страхувах. Видях колко много хора има в залата! Всички ме гледаха. И видях татко, който ми махна с ръка и ми се усмихна. Той беше единственият, който направи това. Повече не се страхувах. Това е любов.

Синди - 8 години

• Мама ме обича повече от всеки друг. Никой друг не ме целува, преди да си легна.

Клер - 6 години

• Любов е, когато мама вижда татко мръсен и потен и въпреки това му казва, че е похубав от Робърт Редфорд.

Крие - 7 години

• Любов е, когато кученцето те близва по лицето дори тогава, когато си го оставил цял ден само.

Мери-Ан - 4 години

• Когато обичаш някого, клепачите ти подскочат нагоре и надолу и очите ти излъчват звездички.

Карен - 7 години (каква представа!)

• Наистина не трябва да казваш на някого „Обичам те“, ако не

мислиш така. Но ако го мислиш, то трябва да му го казваш много пъти. Защото хората забравят.

Джесика - 8 години

Писателят Лео Баскалия разказва за един конкурс, в който трябвало да журира. Задачата на конкурса била да се определи най-грижовното дете. Победител станало едно 4-годишно момченце, чийто възрастен съсед

останало седнало там. Когато се върнало при майка си, тя го попитала какво е казало на съседа, а малчуганът отговорил: „Нищо, само му помогнах да си поплаче.“

От в. „Хомеопатия“

РУМЯНА НИКОЛОВА

Виза

Не трупай във банка, във буркан, във дюшек. Инвестирай единствено във душата си на човек! Със злато на земята можеш да поминеш богато, но внимавай да не се чуеш как крякаш от блато.

Нека душата ти като злато да свети! Плод да дават нивите ѝ, с Красота засети. И ако за визи в чужбина ти трябва пари една крина, то за Небесното царство да си готов, виза се купува с Доброта и Любов.

Порив

Да пресътворим света велик в поема, песен, детски вик. Да погледнем на слънцето в окоето и в душите си дълбоко, където Свящото дете нашите мисли тихо срича и ни учи всичко живо как да се обича. Земни богове са всички хора - затова със радост, без умора да дадем на света опора, да го изпълним с Вяра, Красота, Любов, за да сме достойни за Бащин небесен благослов.

Дар

Животът е един. Красив! Неустоим! И върно е, че все вълнува ни онова, отвъд, но нека по земята храбро крачим - всеки в своя път. Дай ни, Боже, сили като пчелици медоносни, събиращи нектара по ливадите росни, да полевим по крилицата си пращещи на радостта, да понесем във сърцата си омаята от земната красота. Да изживеем простите радости човешки, да надмогнем драмите тежки. И нека в края на дните поднесем меда на нашия живот на Всесилния, Който мъдро гледа ни от небесния свод.

Раждане

Езотерично

Като лято започва твоята съдба - от жълтото око на слънцето изтича медена съзла - за теб към мен протегнато мълчание.

На нашто съвършенство ядката пътува - орбитата и загадка е, гарант за нашто съществуване.

И в бесния флуид на скака, заключен в океани самота, изригва новото разпукване на по-добрата ни съдба!

С поздрав: ДАФИНКА

Казват - красотата ще спаси света, но в днешно време не е ясно какво точно е тази красота. Тя е силно опорочена поради една причина. Внушили сме си, че тя съществува, за да се продава. Че тя е стока. Ценим красотата само за да изглеждаме богати в очите на другите. Стремим се към нея, но се притесняваме - дали изглеждаме добре в очите на другите, а не й се наслаждаваме. А красотата е създадена единствено да радва човека. Ние гледаме нещо красиво и спонтанно започваме да го измерваме с поглед. Не му се радваме, а смятаме нещо нау-

КРАСОТАТА ЩЕ СПАСИ СВЕТА

Как може да го имаме, колко неприятно, че не е наше...

Странно се е завъртял светът. Незабележимо, с малки стъпки е приел такъв облик, че сега ни е трудно дори да помислим за по-привлекателна алтернатива. И може би само красотата ще ни спаси. Първото нещо, което характеризира родовото имение, това е красотата. Но не изкуствено създадената, а онази, пред която всички сме безсилни. Пред която затаяваме дъх

и гледаме, без да мигаме. Разбира се, това е природната красота. Онази, която се създава сякаш хаотично, но винаги придобива един оригинален облик, носещ радост за окото. И разбира се, за душата, нещо, което го умее само природата.

Красотата успокоява. Кара те да мислиш за положителни перспективи. Смякава неволите и ги прави да изглеждат лесно преодолими. Красотата е форма, носеща енергия, която ние възприемаме.

Сякаш се храним от нея. Дори малко постояли сред нежната зеленина, изпълнена с приятни звуци, издавани от птичките, щурчетата, ромоленето на поточите... ние сякаш ставаме по-устойчиви на негодите, с които е затрупано ежедневието ни в града. Това показва, че природата има сила в своята красота. Но алтернатива ли е да ходим често сред природата и да се връщаме след това готови за битка? Не смятам. Но не е алтернатива да отидем да живеем сред природата. Там не бихме могли да се справим. Макар да е труден животът в града той поне ни е познат, знаем тънкостите му и можем да оцеляваме. Но как тогава да намерим златната среда.

Хем да не пренебрегваме социалния живот, хем да не се окажем лишени от жизненоважни неща. Ако пренесем града в природата, то там също ще стане град. Нищо няма да се промени. Как тогава да се получи хем приятна обстановка, хем лишена от стреса, създаващ се в

това ние ще направим.

Ако живеем в обособеното си природно кътче, а в съседство са нашите съседни, живеещи в същите природни домове, то в тях бихме могли да отглеждаме малко храна, за която няма да даваме пари в града. Тя ще е много здравословна и съчетано с чистия въздух ще ни подсигури още спешни пари, като ни помага да не се разболяваме и да харчим периодично пари за лекарства. Ами децата ни - защо да ходят на училище в града. Там е мръсно и има голяма заплаха за тях. Колите са сред най-върлите убийци на децата ни, ако не като ги връхлитат, то поне като ги троят и ги принуждават да страдат. Нека училищата и детските центрове да бъдат в близост до растителните домове. Нека и зоологическите градини да бъдат в близост, така че децата ни да се изпълват с радост, когато минават покрай животните, които така ги въздъшевяват. Нека живеят по детски щастливи, без да им се налага да дрънчат постоянно пари. Сред природните имения ще им е много по-лесно да си мерят игра, защото там заплахите да пострадат са почти нищожни.

Станислав СПАСОВ

КИРПИЧЕНАТА КЪЩА

От стр. 1
В случай на земетресение

Нитоедностранителна сграда не е защитена от земетресения. Но кирпичените къщи при тежат много добра устойчивост в сеизмични райони. Заразика от тухлените постройките кирпичените се крепят с невидима триъгълна структура от снопове слама. Хиллядите стъбълца създават голяма издръжливост. Например кирпичената сграда в Нелсън, Нова Зеландия, е вече на 150 години, но е изцяло запазена, въпреки че се намира в една от най-активните сеизмични зони в света.

Може ли да се направи от кирпич нормална, голяма, квадратна къща?

Естествено. Тя може да е голяма колкото искате. Но не трябва качеството да бъде за сметка на размера. Претенете какво ви трябва - шедьовър или прост-

за строежа на стените е достатъчна и онази пръст, която се изкопава от изкопа за основите. Ако сте изобретателен, стойността на останалите компоненти на къщата - врати, прозорци, подове и т.н., може също да бъде значително намалена. Общите разходи са в зависимост от размерите и дизайна, от творческия и организационен подход. Обикновено, когато човек се захване да строи къща, теглизаем от банката, а тя му го отпусна при определени условия и с определени ограничения. При строежа на кирпичените къщи не се нуждаете от кредит, защото можете сами да си направите строителните материали и къщата ви ще струва около една десета от цената на съвременното жилище.

Колко време отнема строителството на кирпичена къща?

За да построи-те добра къща, се изисква много време независимо от материалите. Но когато времето е сухо, можете да постройте двуетажна кирпичена къща за малко повече от месец. Но опитният строител ще влезе в кирпичената къща чак след около година. Защото ако вързате вие изпускате важни моменти и половината от удоволствието. Строителството с кирпич е спокойно и ритмично упражнение за разлика от маниакалното бързане в строежа на съвременните сгради.

Много е важно къщата да се строи със собствени ръце

През цялата история на човечеството хората сами са си правили къщите. Когато предстои голям строеж, помагало цялото семейство, а понякога и цялата

местна община. Естественото строителство, каквото е това на кирпичените къщи, помага да се възродят традиционно силните ду-

ховни връзки с жилището, създадено със собствените ръце. Без съмнение това право ни е дадено от природата. Ние не правим глина от материали, закупени от фирмен магазин. Ние взимаме от земята безплатни материали, (всичко, което се намира под краката ни), при даваме им различна форма и получаваме толкова красиви къщи, че будят всеобщо възхищение. Повечето от днешните сгради, в които днес живеем и работим, нямат душа, те са грозни и нездравословни. Когато сме вътре в тях, чувстватаниса затворени. Важен момент в строителството на вашата кирпичен дом е новият ви жизнен статус, който ви освобождава от суката и от чувството, че все си дължен на някого. Целият периоднастроителството ви носи всекидневна радост и повод за размисъл относно вечната и прекрасна връзка на човека с природата. Това не е приготвяне на стока за продажба. Това е зашеметяващоудовлетворение от самата дейност и наслада от всеки момент на сътворяването. Това е радостта на майстора, който създава своя единствен и неповторим шедьовър.

Следва

Из книгата „Кирпичената къща“ (философия и практика) от Янто ЕВАНС, Майкъл СМИТ, Линда СМАЙЛИ

КЕДРОВО МАСЛО

Маслото от кедрови орехи е уникален природен продукт, притежаващ големи лечебни и хранителни свойства. Богато е на много витамини и минерали. Оказва общоукрепващо действие, премахва хроничната умора, повишава физическата и умствената активност. Използва се за лечение на простудни и кожни заболявания, рани, язви на дванадесетопръстника и жлъчката, алергии.

Кедровото масло е за всеки, който желае да води природосъобразен начин на живот.

За поръчки и доставка:
тел. 02/9621689, 02/962-16-88

Адрес: София, кв. „Дианабад“, бул. „Никола Габровски“ № 1, хотел „Диана“ 1, ет. 6, ап. 62

ДЕКОРАТИВЕН РАЗСАДНИК „ЗЕЛЕНА ПРОАЕТ“

Предлага разнообразна декоративна растителност за озеленяване на градини и дворове:

- листопадни и вечнозелени дървета и храсти
 - градински многогодишни цветя
 - растителност за водни площи
 - декоративни треви
 - увити и катерливи растения
- с. Негован, общ. София (срещу кариерата)
тел. 0888 930 228; 02/9 96 2211 (вечер)
e-mail: greenspring@dir.bg

СКЪПИ ЧИТАТЕЛИ,

Пишете ни. Споделете с нас мнението си за вестника. Дайте своите препоръки към нас. Молим ви за всякаква помощ. Изпращайте ни интересни материали. Ако сте професионално подготвени, включете се в нашия редакционен колектив, може и виртуално. Имате нужда от професионалисти.

Нашата амбиция е този вестник да се превърне във ваш вестник. Вие фактически да го списвате. Искаме страницата „Съмишленици“ да заеме по-голяма част от вестника.

Благодарим ви предварително. Няма да откажем, ако ни помогнете и финансово.

От редакционния колектив

ранство? И още: стените могат да се направят правоъгълни, но това изисква повече време, пари и усилия. В природата няма квадрати и ъгли, затова трябва да ги правим внимателно - или от дървени трупи, или от дялани кръгли камъни. Стремим се да манията е да има вълнителен терен и затова като скулптор придава на кирпичената къща такъв красив естетичен вид, какъвто трудно може да се постигне по друг начин.

Колко струва една кирпичена къща?

Кирпичът е един от най-евтините строителни материали. Често

РОДОВО ИМЕННИЕ

Вестник „Родово имение“ се издава с любезното съдействие на Екосдружение „ЖИВ ДОМ“

Главен редактор
Атанас Панчев

Редакционен колектив:
Константин Стамболиев
Сергей Инджов
Пламен Петев
Красимир Нотев
Стефан Йорданов
Мария Стаева

Адрес на редакцията:
1172 - София
кв. „Дианабад“
ул. „Никола Габровски“ № 1
Хотел „Диана 1“
ет. 6, ап. 62.
Екосдружение „Жив дом“
тел: 02/962-16-85
962-16-86
факс: 962-16-87
e-mail: rodnie@yaho.com

Банкова сметка на издателската къща „Нова цивилизация“
- ЕООД - София
НВБ банка
„Биохим“ - АД,
централно управление - София
С/ка 1031647309
код 66096608

Отдел разпространение:
0888/693359

Каталоген № 618